

№ 217

245480

с. Боромля

Тростянського р-н.

Сумської обл. вулиця р. 10

Леуха Михайло Мик.

Сумської обл. Тростянецького р-ну

с. Боромля вулиця Радянська 10

Леуха Михайло Миолайович

Ветеран війни і труда пенсіонер. 74 роки.

Нас було 6 душ сім'ї. 1921 р. був недорід хлібів. Прийшов батько наш з війни голод злидні. Узяв пилку пішов до людей де кому розпиляти кряжок деревини, хто що дасть. Таким чином ми вижили діждали того дня, дано нам землі на їдака. Батько поступив у К.Н.З. Ми недовго баті дивилися у очі. З ненацька від фороби помер наш рідний батько. Ми стали пасти коров. Брати старший і середульший, дідусеві 78 р було плів лапті і з конопель, землю вітдавали середнякам з половини Мама з третім меншим сином поралась по двору і на в городі не яке а тикло наше життя, заробили грошей купили рябого коня ст. 15 р. орали засівали. Де не узялася колективізація мама як бідняцького двору, перша записалася у «Соз»не дивлячи на це наложили здачу хліба перший раз ми виконали другий не взмозі. Прийшов син нашого дідуся а його батька з виконавцим, у нас на хаті на стелі стояло 2 мішки по 3 пуди жита й пшениці, полізли забрали мама плаче каже остав Сирього своєму батькові та моїм дітям вониж твої племінники. Погрозили наганом, на віз повезли. Мама плаче ідіть тепер свекру до сина. Пішов дідусь Ягор до сина син видавав порцію косарям ну батько просив у сина то не дав, дідусь у скорім помер, мамі сказано.

Люди здавали – суспілювали хороших коней, ну враги мішали у січку та полову у патоку мишак, коні дохли як мухи, а люди йшли до миловарні там смоктали кістки там і мерли, пишу болячу ну правду. Брат мій Сашко простудився у скорім помер парубчак. Мама з найменшим братом чудом вижила їли кору з дуба та жовтовило.

Як що буди дана команда я унесу свою пенсію. На жаль, що плоху у нас в селі до цього тягнуться люди. У нас в селі Боромля 7 т. населення нада пам'ятник . У нас вимерло не 1 тисяча, до 30 х. років було 12 т. по. ст.

Ви Володимир Антонович пишете свої мемуріали а я своїм онукам 10 душ хай читають і моє і ваші книги. Великого вам успіху у вашім труді писав Муха Михайло Максимович який остався живим

На все добре 22.3.89 р.